

Posudek vedoucího bakalářské práce

autorka: **Khin Khin Hsu**, studentka **Centra audiovizuálních studií FAMU**

autor posudku: **Vít Janeček**

KYI SOE TUN V MYANMARSKÝCH KINECH NAPŘÍČ TRANSFORMACÍ

Barmská kinematografie v současné existuje v několika oddělených podobách – oficiální státem podporovaný film, který je torzem klasického modelu státního filmu, jenž de facto skončil privatizací většiny budov a pozemků filmových studií v 90. letech, a který reprezentují dvě místní oficiální organizace – vládní Myanmar Motion Picture Organization (MMPO), která a nevládní Myanmar Motion Picture Association (MMPA). První jmenovaná představuje producentské těleso státu, které ve zbytkových kapacitách produkuje okolo deseti filmů ročně, určených pro kinodistribuci, druhá pak sdružuje všechny profesionály filmu – od herců po režiséry, a má právo udělovat distribuční licenci všem filmům vstupujícím na barmský trh. Na něj v digitální éře vstupují i tzv. nezávislí producenti, což je množství malých firem, které natáčejí několik tisíc celovečerních filmů, každý zpravidla realizovaný za několik dnů, šířených zejména na VCD, skrze licencované videopůjčovny a prodejny. Mimo to vzniká nezávislá umělecká scéna, jejíž konstituci podporují mj. i dlouhodobý projekt FAMU.

Khin Khin Hsu si pro svoji práci vybrala z hlediska kontextu mimořádně pozoruhodnou postavu Kyi Soe Tuna, který je svojí kariérou zakotven po dekády v oficiální kinematografii, přičemž ve své tvorbě – která je divácká a populární – usiluje i o konzistentní styl a umělecké hodnoty. Právě proto je tento muž jakýmsi mostem mezi obdobím politické nesvobody, ve kterém se dokázal držet na výsluní popularity a profesní autority, a obdobím demokratizace společenského života, kdy se do popředí dostávají jiné principy a hodnoty. Vedle své umělecké práce je také autorem několika textů s normotvornými ambicemi (zejména jeho Herecká metoda) a v transformačním období se stal prezidentem MMPA, což je dalším výrazem jeho zvláštního postavení.

Khin Khin Hsu ve své práci dokázala využít této specifické identity své hlavní postavy a vznikl text na rozhraní monografické a případové studie, který reflektuje umělecký vývoj a specifika tvorby místního populárního režiséra, stejně jako kontext a mechanismy, které jsou určující pro vývoj místní filmové kultury a jejího sebepojímání.

Z hlediska zdrojů byla práce Khin Khin Hsu zcela závislá na primárním sběru materiálu, vlastní zkušenosti, textech hlavního autora a dalších sporých pramenech, které k tématu existují. Svoji práci napsala primárně v barmské verzi a tím se stává i cenným syntetickým příspěvkem k místní reflexi, jakkoli se v řadě pojednání obrací k osvětlení kontextu mezinárodnímu čtenáři. Přístup autorky při nastolování některých otázek (zejména v závěru, kde se dotýká institucionálních perspektiv) je pro evropského čtenáře možná trochu opatrný a zdvořilý, to ale patří ke specifikům místního stylu.

Práci s vědomím kontextu považuji za mírně nadprůměrnou a navzdory některým nedokonalostem v citacích ji doporučuji k obhajobě s atestací B.

V Praze 11.9.2016

Vít Janeček